

Til de borterste blåner
Med buldrende, torden-dypt savn
Lokkes de bortkomne øyne
Fra skoddens døsiges favn

Mot nattens gråsvarte lerret
Svøpt i måneskinn
Stiger en tidløs hildring
Av is i mitt fremmede sinn

Det ligger et land der i nord
Et mål bak en avgrunn så stor
På gjengrodde stier
Følger jeg atter et spor

Ansikt til ansikt med tvilen
Våkner en viljens tvang
Gjennom tusenårs labyrinter
Lyder et skrik av en sang

Som en gjenklang i margen
I ordstrømmen fra et ikon
Det er kuldens tindrende klarhet
En hyperboreisk visjon

Det ligger et land der i nord
Et mål bak en avgrunn så stor
På gjengrodde stier
Følger jeg atter et spor

Om enn så flyktig
Om enn så fjernt
For hvert ensomme steg er jeg nærmere
Det er ingen vei tilbake

Det ligger et land der i nord
Et mål bak en avgrunn så stor
Om enn så flyktig
Om enn så fjernt
På gjengrodde stier
Vender jeg atter mot nord